

Како каже наш великан Слободан Јовановић, чим је бирачко право дато народној маси, јавиле су се и прве политичке странке које управљају изборима јер кандидате о којима се гласа оне истичу, а такође оне и господаре парламентом јер скоро и да нема члана парламента а да није изабран као кандидат неке странке. Од правила да нема политичке странке ван парламентарне демократије и њених институција, пракса познаје и изузетке и случајеве настанка странака у земљама које нису имале развијене парламентарне институције. Такве партије су настајале као последица кризе политичких система изазване како нерешеним проблемом носилаца суверене власти (легитимитета) тако и проблема интеграције (уједињавања расцепканих националних група у политичку целину) као и проблема партиципације изазваног притиском разноврсних друштвених група за учешћем у политичком животу земље. Иако су политичке партије тековина савременог друштва и политичке демократије, оне сежу у далеку прошлост па се њихови зачеци налазе још у античким временима или чак и још раније, у првобитној заједници. Разне скупине и организације које су постојале од давнина, као рецимо присталице племенских поглавица па касније разни савези, лиге и политички клубови, претече су модерних политичких партија које су настајале од краја XVIII века па до данас. Остављајући по страни те разне политичке савезе и скупине истомишљеника из далеке прошлости, модерне странке су смештене на терену парламентарне демократије (засноване на општем праву гласа) и оне су произашле из парламентарног и ванпарламентарног организовања. Парламентарно се огледало у повезивању посланика у „парламентарној групи“ ради спровођења јединствене политике у парламенту и освајања (одн. одржавања) власти на поновним изборима док је ванпарламентарно имало за циљ да омогући утицај различитих интересних група (масовних организација, синдиката, цркве, привредних удружења и корпорација) на политички живот земље па су тако настале социјалистичке партије, али и радничке (Лабуристичка у Великој Британији), земљорадничке (од аграрних удружења), демохришћанске (под утицајем цркве и неке друге. Иако су биле различите по настанку и степену организованости (и дисциплине), ове партије су се временом све више приближавале па се повезивањем ова два чиниоца – парламентарног и ванпарламентарног (по проф. Лукићу) и дошло до појма политичке странке у савременом смислу речи. Политичке странке су имале специфичан настанак и развитак и у САД као и у Европи и осталим земљама света. У САД оне се срећу крајем XVIII века и то развијајући се из клубова (caucus) као специфичних политичких удружења која су се истакла још у припреми Америчке